

Rímskokatolícka cirkev

Farnosť Turčiansky Peter

Turčiansky Peter 150, 038 41, pošta Košťany nad Turcom

v Turčianskom Petre, dňa 3. septembra 2017

Milí priatelia, bratia a sestry, rodičia, manželia, deti, rodiny!

Dnes, na začiatku tejto našej spoločnej cesty, prijmite, prosím, môj pozdrav v Kristovi!

To, na čo sa dnes spoločne podujímame, je veľmi dôležité. Nielen kvôli nám samotným – hoci aj to je pravda. Ved' ak by sme nedokázali nažívať v opravdivej jednote ako domáca cirkev tu, na zemi, ako by sme to mohli raz dokázať v Nebi? A ak by sme neboli zhromaždení okolo Krista ako okolo svojej Hlavy tu, na zemi, ako by sme tak mohli žiť v Nebi? Život tu, na zemi, nám bol darovaný nato, aby sme sa mohli slobodne rozhodnúť pre nebeský Život a potom sa ho spoločne naučiť žiť. Preto Ježiš prišiel ako náš Učiteľ a my sme sa rozhodli v tejto škole stať Jeho žiakmi, čiže učeníkmi.

Ale dielo, ktoré robíme, nerobíme iba sami pre seba. Ako nás vyučuje a pripomína nám Kristova Katolícka Cirkev: „*Pravda, nestačí, aby kresťanský ľud bol v nejakom národe prítomný a organizovaný, ani nestačí, aby konal len apoštolát dobrého príkladu. Ustanovený je tam nato, jestvuje tam za tým cieľom, aby svojim spoluobčanom nekresťanom zvestoval Krista slovom a skutkom a pomáhal im plne prijať Krista*“ (II. vatikánsky koncil, Ad gentes 16). Ale, ako poukazuje, toto veľké poslanie nedokážeme nijako urobiť, kým najprv my sami nie sme zjednotení a „organizovaní“ ako opravdivý Boží ľud. Najprv musíme byť tu, kde žijeme, prítomní ako opravdivá farnosť, opravdivá čiastočka Božieho ľudu, Kristova *Noemova archa* uprostred záplavy hriechu a zla – až potom v nej môžeme zachraňovať iných a pomáhať im spoznať a prijať Krista tak, ako v tom nám kedysi pomohli iní. Ako by sme ale mohli byť farnosťou, oným *spoločenstvom malých spoločností*, ako o tom opakovane hovoril blahej pamäti svätý Ján Pavol II. či ako to z času na čas prízvukujú aj naši otcovia biskupi, ak by sme túto jednotu lásky netvorili najprv v našich rodinách? A teda aj spása našich roztratených bratov a sestier – a Vy sami viete, aké ohromné množstvo ich okolo nás je a akou malou kvapkou v tomto mori sme my, ktorí sa schádzame v nedel'u okolo Krista pri liturgii a usilujeme sa Ho počúvať a nasledovať Ho! – teda spása všetkého tohto množstva do veľkej miery závisí od toho, akou dobrou farnosťou budeme. A to zase závisí od toho, akými dobrými domácimi cirkvami budeme vo svojich rodinách a domovoch.

Ale aj Vám, ktorí z akýchkoľvek príčin nemôžete doma tvoriť takéto spoločenstvo a ktorí ste sa na túto cestu pridali ako jednotlivci, ďakujem za Vašu ochotu. Ved' aj Váš vzrast v Kristovi, putovanie spoločnou cestou spolu s ostatnými bratmi a sestrami vo farnosti, je veľmi prínosný a vzácny a je tiež nemenej dôležitou súčasťou pri budovaní a zveľad'ovaní spoločenstva našej farnosti podľa miery a predstáv Ježiša Krista, ako ich zjavuje vo svojej Svätej Cirkvi.

V mene tých všetkých, ktorí okolo nás čakajú, že sa, ako hovorí apoštol Pavol, zjavia Boží synovia a dcéry a s nimi Svetlo Kristovho Evanjelia, Vám všetkým ďakujem, že ste sa podujali na túto cestu vydať, aby sme tak pracovali nielen na svojej spáse, ale na spáse všetkých ľudí, obzvlášť tých, ktorí žijú okolo nás. Boh Vám všetkým na tejto ceste žehnaj a sprevádzaj Vás svojim Svätým Duchom! Amen!

Váš brat Miloš, farár